

تاریخ درفش کاویانی

۱۵ دی ۱۳۹۳ ساعت ۱۷:۵۰

همه چیز با پایان یافتن پادشاهی جمشید شاه و حمله ی آژی دهاک (به تازی ضحاک - واژه ی اژدها از آن گرفته شده است) که پسر خواهر او بود. آغاز شد. و کاوه ی آهنگر برای به پا خواستن در برابر او و آگاه ساختن مردم ایرانپیش بند خود را پاره و بر سر نیزه انداخت.

همه چیز با پایان یافتن پادشاهی جمشید شاه و حمله ی آژی دهاک (به تازی ضحاک - واژه ی اژدها از آن گرفته شده است) که پسر خواهر او بود. آغاز شد. و کاوه ی آهنگر برای به پا خواستن در برابر او و آگاه ساختن مردم ایرانپیش بند خود را پاره و بر سر نیزه انداخت. فریدون نیز پس از آنکه فرمان داد تا پاره چرم پیش بند کاوه را با دیبای زرد و سرخ و بنفش آراستند و در و گوهر به آن افزودند، آن را درفش شاهی خواند و بدین سان درفش کاویانی پدید آمد. بعدها نیز هر پادشاهی بدان گوهری به آن می افزود بگونه ای که در شب نیز درفش کاویان می درخشید. درفش کاویان نشان جمشید و نشان فریدون نیز نامیده می شد.

سیمرغ، نشان شاهنشاهی ساسانی

پس از شکست تازی ایرانیان آن ماد را نشانه ی بهروزی دانسته و حد ۴۰۰ سال آن را نزد خود از پسر به پدر نگاه داشتند. از آن پس آن چیز به نام درفش خوانده شد.

پرچم ایران در زمان کوروش بزرگ

از نظر تاریخی در متون اوستایی و هیچ یک از نوشته‌های بجا مانده از دوران هخامنشی، سلوکی و اشکانی (که از همه کمتر است) اشاره مستقیمی به درفش کاویانی نشده است. پژوهشگران امروزی در مورد اینکه آیا درفش کاویانی جدا از روایت‌های اسطوره‌ای یک واقعیت تاریخی بوده است محتاطانه برخورد می‌کنند. بیشتر دانش ما در مورد درفش کاویانی به منابع اسلامی بر می‌گردد. محمد بن جریر طبری در کتاب خود به نام تاریخ الامم و الملوک می‌نویسد: درفش کاویان از پوست پلنگ درست شده، به درازای دوازده ارش که اگر هر ارش را که فاصله بین نوک انگشتان دست تا بندگاه آرنج است، ۶۰ سانتی متر به حساب آوریم، تقریباً پنج متر عرض و هفت متر طول می‌شود. ابوالحسن مسعودی نیز به همین موضوع اشاره می‌کند. ابن خلدون گزارش می‌کند که درفش کاویانی دارای ستاره‌ای بود و چنین اعتقادی وجود داشت که تا زمانی که کسی که این درفش را حمل می‌کند شکست ناپذیر است. کاهوه فرخ بیان می‌کند که بالاترین نشان دوره ساسانی درفش کاویانی می‌باشد و تصویری بازسازی شده‌ای از درفش کاویان بر اساس شاهنامه ارائه می‌دهد.

پرچم ایران در دوران محمدشاه قاجار

به هنگام حمله تازیان به ایران، در جنگ قادسیه درفش کاویان به دست آنان افتاد و چون آن را نزد عمر بن خطاب، خلیفه مسلمانان، بردند، وی از بسیاری گوهرها، درها و جواهراتی که به درفش آویخته شده بود، دچار شگفتی شد و به نوشته تاریخ بلعمی عمر خلیفه مسلمین دستور داد تا گوهرهای آنرا بردارند و آنرا بسوزانند.

(گرچه این اتفاق نیفتاد و جانشین پول پرست پرچم را به بهای پشیزی به ایران پس داد بدون آنکه ارزش واقعی آن را بداند)

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۳۵۱۹۳/کاویانی-درفش-تاریخ/>